

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 3/2021
20.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца Агенције за вештачења и консалтинг АА предузетник из ..., чији је пуномоћник Бобан Матић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство правде - Високи савет судства - Основни суд у Крагујевцу, коју заступа Државно правобранилаштво, ради дуга, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Првог основног суда у Београду, у седници одржаној 20.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари, стварно је надлежан Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац Агенција за вештачења и консалтинг АА предузетник из ..., поднео је Првом основном суду у Београду, тужбу против тужене Републике Србије, Основног суда у Крагујевцу, ради дуга. Први основни суд у Београду се решењем П 12418/19 од 13.06.2019. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета доставио Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, па је предмет уз пропратни акт П 4974/20 од 21.12.2020. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Сл.гласник РС", број 116/08 ... 88/18) и члана 22. Став 2. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Први основни суд у Београду.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од

странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Одредбом члана 22. став 2. истог Закона, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Према наведеној законској одредби (члан 25. став 1. тачка 1), привредни судови су стварно надлежни да суде у споровима између домаћих и страних привредних друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација, односно између привредних субјеката, без обзира на правну природу спора, што значи да када се ради о привредним субјектима за стварну надлежност привредног суда довољно је да је испуњен субјективни критеријум. Тек уколико се ради о спору између привредних субјеката и других правних лица за стварну надлежност привредног суда неопходно је да је испуњен и објективни критеријум, односно да се ради о спору између ових лица насталом у обављању привредне делатности. У споровима у коме су обе странке друга правна лица, за суђење је стварно надлежан суд опште надлежности без обзира на правну природу спора.

У конкретном случају ради се о спору између тужиоца – предузетника и тужене – правног лица која није привредни субјекат, у коме је предмет тужбеног захтева исплата дуга, односно исплата накнаде и награде за обављено вештачење коју је тужилац као судски вештак из економско-финансијске области обавио у предмету Основног суда у Крагујевцу, па Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова за надлежност привредног суда, с обзиром да није испуњен ни субјективни критеријум – не ради се о спору између привредних субјеката, а ни објективни – спор није произишао из привредне делатности парничних странака.

На основу изнетог Врховни касациони суд налази да је за суђење у овој правној ствари, применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, стварно надлежан Први основни суд у Београду.

На основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић